

ПЕТЯ ДУБАРОВА МОИ ЧАСОВЕ

chitanka.info

Една звезда — светлинна и далечна,
отчупи се и блъсна се в безкрая,
погреба я морето сиво млечно
и вятър се опита да излае.

Една вълна, изваяна от мрака,
обиди се за нещо на прибоя,
отиде си, остави го да чака,
разяждан сам от самотата своя.

Една луна — простряна длан от злато —
пречупва очертания в тъмните,
мътнее като посивяло лято
и глъхнат кратери в плътта и скрити.

В такива часове на радост своя
във амфора старинна се превръщам,
защото вятъра, луната-длан, прибоя
във своята дълбочина поглъщам.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.